

og da det var Socialdemokratiet, som ikke vilde gaa med dertil, kan det naturligvis ikke i og for sig forhavse, at der ikke nu er fremsat Forslag derom. Men jeg haaber altsaa, at man ad Aare, naar dette Forslag behandles alvorligt, kan komme tilbage til dette Spørgsmaal igen.

Et Spørgsmaal af mere almen Interesse end det lige nævnte er jo Spørgsmaalet om tvungen Status, og her kan der ikke være Tvivl om, at Skattemyndighederne er sympatisk stemt overfor dette. Efter min Mening kan der heller ikke være Tvivl om, at der er en ikke ringe Sandsynlighed for, at der herigennem kan naas ikke saa lidt. Imidlertid har ogsaa Begrebet tvungen Status sine svage Sider rent teknisk set, Sider, som jeg imidlertid ikke skal komme ind paa her. Jeg vil om dette Spørgsmaal kun sige, som jeg har sagt om Organisations-spørgsmaalene, at det vilde være meget ønskeligt at faa Udtalelser fra Landoverskatteraadet om, hvorledes dette mener, at dette Princip bedst kan praktiseres, uden at der herved paa anden Maade sker Skade, som ingen i dette Land kan ønske.

Jeg kommer herefter til Skalaen, som jo i en direkte Beskatningslov altid vil være det, som man først og fremmest interesserer sig for. Som allerede i den første Del af min Tale nævnt er de Forandringer, som indføres, ingenlunde af en saa voldsom Art, som man kunde have ventet sig efter de ganske vist ansvarløse Udtalelser, der lød fra de radikale Partier angaaende den direkte Beskatning før Valget. Men ikke desto mindre er der dog nogle Forandringer saavel i, hvad der gælder Indtægt, som i, hvad der gælder Formue. Hvad Indtægtsbeskatningen angaar, kunde jeg naturligvis have ønsket, at Satserne kunde nedsættes, men lige saa naturligt det er, lige saa rimeligt er det, at jeg ikke havde ventet, at der vilde blive foreslaaet noget i den Retning. Der foreslaas imidlertid her, at man overfor de helt smaa Indtægter nedsætter noget. Jeg mener, at den Progression, som findes i Skalaen, i Forvejen er saa stor, at der ingen Grund er til Nedsættelse her. Det Beløb, der kan være Tale om at spare den paa-gældende for, betyder jo dog, hvis man skal holde Sandheden i Ære, ikke noget som helst afgørende for den vedkommende. Med den Værdi af Kronen, som den nu en Gang har, tror jeg saa sandelig ikke, det for nogen, der overhovedet bliver beskattet efter dette Forslag, betyder noget nævneværdigt, om han kommer til at betale 3 Kr. mere eller mindre om Aaret i Skat.

Man kunde saa maaske omvendt sige: saa betyder det vel heller ikke saa overmaade meget for Statskassen, om den faar disse 3 Kr. mere eller mindre. Og det er muligt, at det heller ikke finansielt set er saa afgørende. Men det, der for mig i dette Forhold er meget mere afgørende, er, at paa et Tidspunkt, hvor dog alle erkender, at der er god Grund til at bruge alle de rimelige Skatteklæder, man har, der bør man ikke ved et Pennestrøg give Afkald paa saadanne Beløb, som der her er Tale om, og ej heller bør man fremkalde den psykologiske Virkning, som heri ligger, visende, at den paagældende med de Skattesatser, vi har for Øjeblikket, har betalt en for høj Skat. Altsaa, selv om disse Forandringer i Kroner er ret smaa, saa tror jeg alligevel, at man maa ønske, at disse Forandringer ikke foretages.

Forandringerne opad skal jeg ikke opholde mig ved, de er jo ikke meget betydelige, hvad Indtægtskalaen angaar. Lige saa lidt skal jeg, hvad Formueskalaen angaar, opholde mig synderligt ved Satserne heri, idet ogsaa de er saa nogenlunde uforandrede fra tidligere Tid. Der er dog indført den Forandring — og den har maaske nogen Betydning —, at den brækkede Skala, om jeg maa saa sige, som man havde tidligere med Hensyn til Formuebeskatningen — idet Formueskattens Procent blev fastsat forskelligartet efter Indtægten, hvis den var under et eller andet —, er faldet bort. Jeg tror, man har Lov til at sige, at de Bestemmelser, man her havde tidligere, ikke havde synderlig stor økonomisk Betydning, og jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at rent teknisk set er Forslaget, som det nu foreligger, ikke saa lidt lettere at arbejde med end det, vi havde; saa paa Forhaand vil jeg ikke stille mig afvisende overfor de Forandringer, der her foreslaas gennemført.

Jeg skal derefter med nogle Ord vende mig til Selskabsbeskatningen. De Forandringer, der her er sket, er væsentlig større end de Forandringer, der er sket overfor Privatpersoners Indtægter og Privatpersoners Formue. Og efter mit Skøn er de Forandringer, der her foreslaas gennemført, uheldige, og uheldige af mere end en Grund, og ikke mindst uheldige paa Baggrund af, at man altid maa huske, at Aktieselskabsbeskatningen er Dobbeltbeskatning.

Jeg vil gerne først sige nogle Ord om hele det Princip, hvorpaa denne Udformning af Selskabsbeskatningen hviler, og jeg vil da sige, at det forekommer mig, at Principet er fuldkommen forkert. Ganske vist kan man sige, at det Princip har man jo